

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Sa/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200107
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8021200107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou, v právnej veci žalobkyne S. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, zastúpená S. a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanej Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 82557-2/2020-BA zo dňa 23.12.2020, na základe správnej žaloby v sociálnych veciach, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Stručný priebeh administratívneho konania

1. Dňa 24.06.2019 bola sociálnej poisťovni doručená žiadosť o začatie konania o priznaní úrazovej dávky - náhrada za bolesť.

2. Dňa 11.09.2019 bol všeobecnou lekárkou Z.. K. K. vypracovaný lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, kde je uvedený dátum vzniku poškodenia na zdraví: 15. júl 2016, miesto, kde vzniklo poškodenie na zdraví: prevádzka na ulici D. XXX, Prešov, príčina poškodenia na zdraví (podľa poškodeného): práca s bremenom. Hodnotenie bolestného: začiatok liečenia: 15.07.2016, ukončenie liečenia: 16.07.2017. Pracovná neschopnosť od 18.07.2016 do 17.07.2017. Položka z prílohy číslo 1 (časť I a III) 108b, diagnóza poranenie medzistavcovej platničky, počet bodov 10, zvýšenie 50 %, spolu 15 bodov, zdôvodnenie: bez zlomeniny stavca vyžadujúce si operačné riešenie. Celkový počet bodov 15.

3. V lekárskej správe náleze Fakultnej nemocnice s poliklinikou Prešov, neurologickej pohotovostnej služby zo dňa 16.07.2016 je uvedené, včera zdvihala ťažké bremeno a seklo ju v krčnej chrbtici. Bolesť vyžaruje medzi lopatkami a do l'hk po ulnárnej ploche aj s trpnutím. Pri zmene polohy hlavy pociťuje závrat, bez nauzey. Včera vyšetrená na ortopedickej ambulancii, predpísaný dorsiflex, novalgín tbl.

4. V lekárskej správe ortopedickej ambulancie zo dňa 19.07.2016 je uvedené, že pacientka ošetrená na pohotovostnej službe pre bolesti krčenej chrbtice, v práci dvihla sud, pri prenášaní jej prasklo niečo v C chrbtici.

5. V lekárskej správe z neurochirurgickej kliniky zo dňa 28.07.2016 je uvedené subj.: pacientka pred cca 2 t. dvíhala bremeno v práci, pocítila prasknutie v krku, odvtedy je slabá ruka, ale aj noha, hemiparetická chôdza, golier.

6. V lekárskej správe náleze neurochirurgickej kliniky zo dňa 27.09.2016 je uvedené, že pacientka dňa 15.07.2016 pri dvíhaní bremena v práci (zdvih sudu) pocítila prasknutie v krku s rozvojom pravostrannej hemiparézy s akcentáciou na phk, chôdza hemiparetická, ambulantne vyšetrená na traumatológii, ortopedii a neurológii.

7. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne zo dňa 19.07.2016, bolo dňa 28.09.2016 opravené tak, že PN od 18.07.2016 je v dôsledku pracovného úrazu. Diagnóza S 13.0, M 50.1.

8. Dňa 28.09.2016 ošetrojúci lekár žalobkyne uviedol, že na základe anamnézy, ortopedického a neurochirurgického vyjadrenia, potvrdzuje zmenu diagnózy, pre ktorú je pacientka práceneschopná od 18.07.2016. Práceneschopnosť je v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 15.07.2016 - pri dvíhaní bremena pocítila prasknutie v krku. Diagnóza S 13.0/1 M 50.1.

9. Dňa 18.09.2017 doručil sociálnej poisťovni odpoveď Q.. P. T., CSc. (ďalej len bývalý zamestnávateľ žalobkyne), v ktorej uvádza, že tvrdenia o pracovnom úraze z 15.07.2016 neodpovedajú správaniu žalobkyne, ktorá sa k ošetrojúcemu lekárovi dostavila až v utorok 19.07.2016, hoci v pondelok 18.07.2016, keď nemala pracovnú zmenu, lekára nenavštívila. Zdravotné zariadenia navštevovala po pracovnej dobe už pred 15.07.2016, pretože mala chorobu krčnej chrbtice. Jej zdravotný stav sa zhoršil v dôsledku jej choroby, ktorú značne podcenila. V dňoch, keď nemala pracovnú zmenu, robila všetko možné len nešla so svojou chorobou chrbtice k lekárovi, nenavštívila včas ošetrojúceho lekára a nedostala včas adekvátnu liečbu. Pracovný úraz sa žalobkyňi na pracovisku ani pri plnení pracovných úloh dňa 15.07.2016 nestal, a preto pracovný úraz ako dôvod jej zdravotných ťažkostí neoznámila ani lekárovi lekárskej služby a ani ošetrojúcemu lekárovi dňa 19.07.2016. Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti prevzal zodpovednosť za zdravotný stav žalobkyne dňa 19.07.2016, keď ju uznal dočasne práceneschopnou z dôvodu jej choroby. O tom predložil fotokópiu originálu diel II.a potvrdenia o PN z 19.07.2016, ktoré zamestnanec odovzdáva svojmu zamestnávateľovi. Podľa dielu II.a ošetrojúci lekár uznal žalobkyňu za osobu práce neschopnú na základe lekárskeho nálezu lekárskej služby prvej pomoci, resp. ústavnej pohotovostnej služby od 18.07.2016 z dôvodu choroby, ale nie z dôvodu pracovného úrazu.

10. Inšpektorát práce Prešov, odbor inšpekcie práce, oddelenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci doručil sociálnej poisťovni odpoveď na žiadosť o prešetrenie úrazu zo dňa 15.07.2016, zo dňa 12.12.2017, v ktorom uviedol, že na základe podnetu žalobkyne bola vykonaná inšpekcia práce v kontrolovanom subjekte, zamestnávateľa žalobkyne, prevádzka D. XXX, Prešov. Z inšpekcie práce bol vypracovaný záznam. Vzhľadom na rozpor medzi tvrdeniami žalobkyne a tvrdeniami zamestnávateľa, ktoré sa vykonanou inšpekciou nedajú jednoznačne potvrdiť jej bolo doporučené, aby sa uspokojenia nárokov vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov domáhala súdnou cestou podaním žaloby na vecne a miestne príslušnom súde s poukazom na § 14 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce. Inšpektorát práce Prešov vykonal potrebné úkony na zistenie okolností uvádzaných v podnete žalobkyne. Inšpekciu práce sa nepodarilo preukázať súvislosť medzi zdravotným stavom žalobkyne a plnením pracovných povinností.

11. Inšpektorát práce Prešov vyhotovil záznam zo dňa 15.11.2016 o výsledku inšpekcie práce, ktorá bola vykonaná dňa 26.09.2016 a 28.10.2016 u zamestnávateľa a 12.10.2016, 18.10.2016 na IP Prešov, kontrolovaného subjektu zamestnávateľa žalobkyne, prevádzka D. XXX, Prešov. Pri inšpekciu práce neboli zistené nedostatky na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

12. Inšpektorát práce Prešov, odbor inšpekcie práce, oddelenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v odpovedi na žiadosť o poskytnutie súčinnosti zo dňa 24.09.2019 uviedol, že zo záveru inšpekcie vyplýva, že zamestnávateľ žalobkyňu po prijatí do zamestnania oboznámil s predpismi BOZP, čo žalobkyňa potvrdila podpisom na pracovnej zmluve. Zamestnávateľom bol predložený opis pracovných činností, ktoré zamestnanci na prevádzke vykonávajú. V pokynoch je uvedené, že sudy k narážacím hlaviciam v pivnici nosia zamestnanci pivovaru, sudy s pivom a kofolou nedvíhať. Zamestnávateľ predložil záznamovú knihu: Výchova a vzdelávanie zamestnancov a vedúcich zamestnancov v oblasti

ochrany zdravia pri práci, ktorého súčasťou je učebný plán vstupného oboznamovania zamestnancov a vedúcich zamestnancov z predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, s osnovou všeobecne platných právnych predpisov potrebných pre výkon prác, najmä zákon číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, nariadenie vlády SR číslo 281/2006 Z. z. o mimoriadnych bezpečnostných požiadavkách pri ručnej manipulácii s bremenami. Súčasťou inšpekcie práce bola vykonaná kontrola osôb prítomných na pracovisku. Pani N. T. na kontrolovanom pracovisku nebola prítomná.

13. V administratívnom spise sa ďalej nachádza pracovná zmluva uzavretá medzi zamestnávateľom a žalobkyňou dňa 30.04.2016, dochádzka zamestnanca žalobkyne za 7/2016, opis pracovných činností zamestnancov pohostinstvo xyz, Prešov zo dňa 01.01.2015, záznamová kniha s druhom výchovnej a vzdelávacej aktivity: Výchova a vzdelávanie zamestnancov a vedúcich zamestnancov v oblasti ochrany práce, vstupné oboznámenie zamestnancov a vedúcich zamestnancov z predpisov BOZP, názov organizácie - zamestnávateľ žalobkyne a prezenčná listina, základné zásady pri zamestnávaní žien zo dňa 06.04.2016, práca s bremenami, príručka pre postupy zamestnávateľov a zamestnancov pri práci s bremenami zo dňa 13.04.2016.

14. Všeobecná lekárnica Z.. K. K. poskytla odpoveď na vyžiadanie stanoviska zo dňa 14.05.2019, v ktorom uviedla, že dňa 19.07.2016 jej žalobkyňa doručila lekárskeho nálezu zo dňa 15.07.2016 z ortopedickej pohotovostnej služby a lekárskeho nálezu neurologickej pohotovostnej služby zo dňa 16.07.2016. Uznala ju za dočasne práce neschopnou odo dňa 18.07.2016, pretože ako ošetrujúci lekár môže uznať osobu za dočasne práce neschopnú späť najviac 3 dni. Uznala ju teda práce neschopnou od prvého pracovného dňa od pondelka 18.05.2019. 15.07.2016 bol piatok, 19.07.2016 bol utorok. Pri vystavovaní práceneschopnosti vyznačila ako dôvod pracovnej neschopnosti chorobu, nakoľko vychádzala z odborného neurologického nálezu zo 16.07.2016 a z diagnózy uvedenej v závere lekárskej správy G 54.2. Aj napriek tomu, že v anamnéze pacientka uvádzala zdvihnutie ťažkého bremena, v závere neurologického lekárskeho nálezu bola uvedená choroba. Dňa 22.09.2016 pacientka uviedla, že je presvedčená o tom, že jej choroba je v dôsledku úrazu na pracovisku. Na základe toho ju odoslala na odborné neurologické vyšetrenie so žiadosťou o vyjadrenie sa k diagnóze, pre ktorú je pacientka práceneschopná, či môže ísť o poúrazový stav. Dňa 28.09.2016 jej pacientka doručila odborný nálezu neurochirurga Z.. A. C., kde potvrdzuje poúrazový stav - pracovný úraz. Na základe jeho vyjadrenia zmenila diagnózu choroba G XX.X . na diagnózu Z. a úrazovú diagnózu S XX.X a zmenila dôvod pracovnej neschopnosti z choroba na pracovný úraz.

15. Posudkový lekár v stanovisku k pracovnej neschopnosti žalobkyne zo dňa 02.07.2019 uviedol, že žalobkyňa bola ošetrujúcou lekárnou uznaná práceneschopná od 18.07.2016, po doručení lekárskeho nálezu z ortopedickej ambulancie zo dňa 15.07.2016, kedy bola ošetrovaná pre blok krčnej chrbtice (diagnostikovaný akútny vertebrogénny algický syndróm krčnej chrbtice) a vyšetrenia neurologickej pohotovostnej služby zo dňa 16.07.2016, podľa ktorého 15.07.2016 zdvihla ťažké bremeno a seklo ju v krčnej chrbtici. Neuroológom mala diagnostikované: poruchy krčných koreňov nezatriedené inde G XX.X vertebrogénny algický syndróm krčnej chrbtice a cervikobrachiálny syndróm s iritáciou C8 vľavo s doporučením liečby a pri pretrvávaní ťažkostí doporučené realizovať vyšetrenie krčnej chrbtice magnetickou rezonanciou. Vykonané MR vyšetrenie krčnej chrbtice preukázalo extrúziu disku L s defiguráciou miechy, neurochirurgom bola indikovaná operácia, 01.08.2016 bola realizovaná predná diskektómia L s náhradou disku implantátov. Z medicínskeho hľadiska zdvihnutie ťažkého bremena (podľa odbornej literatúry najčastejšie pri nesprávnej technike dvíhania) môže viesť k poraneniu chrbtice a bolesti. Klinicky sa prejavuje ako akútna bolesť pri kompresii miechového koreňa ako radikulárna bolesť (radikulopatia). Pri radikulárnej bolesti ide o vyžarovanie bolesti do oblasti, ktoré ako také nie sú poškodené. Pri cervikálnej radikulopatii bolesť vyžaruje z oblasti krčnej chrbtice do ramien a horných končatín. Vyšetrením neurologickej pohotovostnej služby 16.07.2016 diagnostikované O - poruchy krčných koreňov nezatriedených inde. Poškodenie medzistavcovej platničky je možné preukázať len pomocnými zobrazovacími metódami - vyšetrením magnetickou rezonanciou (MR vyšetrenie), alebo vyšetrením počítačovo tomografiou (CT vyšetrenie). U žalobkyne bolo vykonané MR vyšetrenie krčnej chrbtice, ktoré preukázalo extrúziu disku L s defiguráciou miechy. Po tomto vyšetrení bolo neurochirurgom vyšetrenie 28.07.2016 diagnostikované poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou M XX.X a indikovaná operačná liečba. Ošetrujúca lekárnica na základe neurologického vyšetrenia zo dňa 27.09.2016, v ktorom je uvedené, že poškodenie disku L je následkom pracovného úrazu zmenila dôvod pracovnej neschopnosti z choroby na pracovný úraz a diagnózu z G XX.X (poruchy krčných koreňov nezatriedené inde) a diagnózu M XX.X (poškodenie krčnej medzistavcovej platničky

s radikulopatiou) a S XX.X úrazové puknutie medzistavcovej platničky). Podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky zo dňa 27.09.2017 dočasná pracovná neschopnosť žalobkyne od 18.07.2016 do 16.07.2017 bola na následky pracovného úrazu zo dňa 15.07.2016.

16. Sociálna poisťovňa oboznámila s priebehom dávkových konaní žalobkyňu podaním zo dňa 11.11.2019 a požiadala žalobkyňu, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia sa vyjadrila, či jej pracovnoprávny spor medzi žalobkyňou a jej bývalým zamestnávateľom bude riešiť súdnou cestou a teda, či podá určovaciu žalobu proti zamestnávateľovi. Súčasne žalobkyňu informovala, že ak v tejto určenej lehote predloží kópiu žaloby podanej na príslušný okresný súd, sociálna poisťovňa vydá rozhodnutie o prerušení dávkových konaní do ukončenia sporu o predbežnej otázke v zmysle § 193 ods. 1 zákona. Predbežnou otázkou je otázka, či vznikol pracovný úraz a či za vzniknutý pracovný úraz zodpovedá zamestnávateľ. Uvedené bude zrejme až po právoplatnosti rozhodnutia súdu. Po doručení právoplatného rozhodnutia súdu bude sociálna poisťovňa ďalej v konaniach pokračovať. V prípade, že v tejto určenej lehote nepredloží kópiu žaloby, bude to sociálna poisťovňa považovať za informáciu, že takúto určovaciu žalobu na súd nepodala a ani nepodá a bude vychádzať z doposiaľ zisteného skutkového stavu a v tomto prípade bude rozhodnuté o nepriznaní nároku na dávky úrazového poistenia. Žalobkyňa bola informovaná o tom, že na základe vykonaného dokazovania s poukazom na § 110 a § 111 zákona o sociálnom poistení, nie sú splnené podmienky, aby sociálna poisťovňa za tejto situácie mohla rozhodnúť o predbežnej otázke, ktorou je stanovenie miery zavinenia poškodenej na vzniku pracovného úrazu. Existenciu vzniku pracovného úrazu zamestnávateľ popiera a to aj napriek rozsiahlemu doplneniu dokazovania, ktoré sociálna poisťovňa zabezpečila a zamestnávateľa oboznámila. Sociálna poisťovňa môže v konaniach o dávky úrazového poistenia riešiť len právnu otázku, a to akú spoluzodpovednosť nesie na vzniknutom pracovnom úraze žiadateľ o úrazovú dávku, nemôže ale riešiť spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, či došlo k úrazu, za ktorý nesie zodpovednosť zamestnávateľ. Skutočnosť, či došlo k pracovnému úrazu je rozhodujúcou skutočnosťou k tomu, aby mohla sociálna poisťovňa rozhodnúť o dávkach úrazového poistenia. Nález Ústavného súdu SR číslo I. ÚS 87/2014 zo dňa 10. septembra 2019, na ktorý v podaniach žalobkyňa poukazuje, riešil prípad, v ktorom nebolo sporné, že pracovný úraz vznikol. Spornou otázkou ostávala miera zavinenia, resp. miera zbavenia sa zodpovednosti na strane zamestnávateľa. V prípade žalobkyne nejde o rovnaký prípad, aký bol riešený ústavným súdom, nakoľko v prípade žalobkyne je sporná existencia vzniku samotného pracovného úrazu, keďže tvrdenia poškodenej a zamestnávateľa sú rozporné. Prípady, ak sa pracovnoprávny spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom nepodarí vyriešiť mimosúdnou cestou, platí ustanovenie § 14 Zákonníka práce. Vykonanie dokazovania v takom rozsahu ako žiada žalobkyňa je nad rámec kompetencie sociálnej poisťovne.

17. Žalobkyňa doručila sociálnej poisťovni vyjadrenie zo dňa 11.12.2019 a uviedla, že žalobkyňa nepodá určovaciu žalobu na súd.

18. Dňa 28.01.2020 bol vypočutý ako svedok S. C., ktorý uviedol, že žalobkyňu pozná len ako zamestnanú v pohostinstve na D. ulici XXX v Prešove. Príbuzenský pomer nemajú. Uviedol, že si 4 roky dozadu nepamätá, či to bolo presne 15.07.2016, ale do pohostinstva na D. XXX, Prešov chodí. Keď je v pohostinstve, tak stojí pri pulte, ktorý je oproti čapovaciemu pultu. Nepamätá sa, či tam bola zamestnankyňa sama, len vie, že sa striedajú dvaja, robia dlhý a krátky týždeň. Ako žalobkyňa vyzerá si už nepamätá, ale si spomína, že raz mu mohla práve ona, teda tá, čo tam bola krčmárkou, že sa v pivnici zranila. Počul, že keď ťahala sud s pivom, tak jej puklo v krížoch. Asi narážala sud piva. Vtedy sú zákazníci sami v pohostinstve a niekto sa podujme, že bude strážiť. Čo sa stalo potom už nevie. Na priebeh úrazu sa jej nepýtal, to mu povedala sama, že sa zranila. Videl na nej, že stojí krivo.

19. Dňa 28.01.2020 bola vypočutá B. M.. T. je jej nevesta, v roku 2016 bola žalobkyňa ešte len snúbenica syna F. C. u nich, v rodičovskom dome na SG., a to z praktických dôvodov, aby mala žalobkyňa bližšie do práce. Ráno 15.07.2016 okolo 5.30 hod. ju viezla do práce a pokračovala v ceste smerom k práci syna F., ktorý končil zmenu o 6:00 hod. Syna F. znovu do práce k žalobkyňi viezla poobede okolo 13:00 až 14:00. Okolo 15:30 až 16:00 jej syn F. znovu volal, aby sa pre neho a žalobkyňu zastavila u žalobkyňi v práci, lebo mala úraz a potrebujú odvoz. Na K. ulici ju syn so žalobkyňou čakali, nastúpili do auta a okolo 16:30 boli na pohotovosti poliklinika K. S.. Žalobkyňa bola skrčená do pravej strany a sťažovala sa, že má bolesti hlavy, krku, celého chrbta, F. je podopieral. Kým čakali na ošetrovanie, tak jej žalobkyňa hovorila, že mala pracovný úraz, že išla do pivnice nabíjať pivo, lebo jej došlo a tam sa jej to stalo -

úraz, nevedela, čo sa jej stalo. Z pohotovosti ich poslali do FNsP Prešov, kde jej dávali infúzie a lieky, prepustená bola do domácej liečby.

20. Dňa 28.01.2020 bol ako svedok vypočutý F. M., ktorý je manželom žalobkyne a uviedol, že dňa 15.07.2016 ukončil nočnú zmenu o 6:00 hod. Pred budovou ho čakala matka, ktorá ráno viezla žalobkyňu do práce a potom prišla pre neho. V tom čase bývali na K. XXX, N. N. u rodičov, neboli ešte manželia. Po nočnej doma išiel spať, keď sa zobudil, tak mal od žalobkyne zmeškaný hovor aj sms, aby prišiel za ňou do práce. Keď jej volal, tak mu povedala, že má veľké bolesti chrbta, nič konkrétne nevedel. Ako prišiel k žalobkyňi do práce si nepamätá, ale bol tam a pomáhal jej s obsluhou. Mohlo to byť tak medzi 15:00 až 16:00 hod. Žalobkyňa bola v pohostinstve sama, ťahala šnúru zmien už 2 týždne od 6:00 do 18:00 hod., lebo druhá kolegyňa bola na PN. Keď žalobkyňu za pultom zbadal bola skrivená, ťahalo ju doľava, nemohla ani hovoriť, len v skratke mu povedala, že ju seklo pri sude, keď ho prekladala z podlahy na váhu. V pivnici už predtým bol, lebo jej pomáhal. V pivnici boli staré šikmé schody, kde sa skladovali pivné sudy, 6 metrov od výťahu bolo potrebné preniesť sud k váhe, sudy sa kotúľali, k váham sa musel prekonať schodík/skok cca 15 cm vysoký, takže každý sud bolo potrebné nadvihnúť, aby sa dal odvážiť a naraziť. Pomohol jej spraviť inventúru, ktorú rýchlo spísala. Volal matke, ktorá pre nich prišla a išli na pohotovosť. Čakali ju pri úrade práce na ulici K.. Pohotovosť bola na poliklinike Sekčov, potom infúzie na FNsP Prešov. Osobne bol v Sociálnej poisťovni, pobočka Prešov zistiť, či je pracovný úraz oznámený. Oznámený zamestnávateľom nebol, dostal poučenie a tlačivá, ktoré odniesol na D. XXX, dal ich žalobkyňinej kolegyňi. Dozvedel sa, že vedúca v práci nie je a preto to nemá kto podpísať.

21. Dňa 28.01.2020 bol vypočutý ako svedok Stanislav Čuchran, ktorý uviedol, že žalobkyňu pozná ako zamestnankyňu pohostinstva na D. XXX, Prešov. Uviedol, že dňa 15.07.2016 sedel ako stály zákazník za pultom na lavici, takže mal výhľad na vstup do pivnice, kde sa narážajú sudy. Tovar jej priviezli okolo 7:00 hod., to bolo bez problémov, strážil to, všade sú kamery, takže nikto nič si nedovolí. Potom okolo 8:00 došlo pivo, takže krčmárka išla naraziť nový sud. Jeho poprosila, aby strážil a išla dole do pivnice. V pivnici bola tak okolo 10 minút, čo je primeraná doba na narazenie piva. Keď vyšla z pivnice hneď mu povedala, že ju seklo v chrbtici, mala slzy, muselo ju to veľmi bolieť. Odišiel a asi okolo 16:00 sa vrátil. Pohostinstvo bolo otvorené, za výčapom bol jej muž, ten čapoval a ona už len sedela, nevládala. Okolo 17:00 odišiel.

22. Dňa 28.01.2020 bola ako svedkyňa vypočutá A. S., ktorá uviedla, že žalobkyňu pozná, pamätá si na ňu z pohostinstva na D. XXX v Prešove. V príbuzenskom pomere nie sú. Uviedla, že žalobkyňa jej 15.07.2016 v ranných hodinách medzi 9:00 až 10:00 hod. z mobilu, čo mohol byť aj služobný, lebo vždy tam taký mali, zavolala, aby prišla ku nej do roboty, lebo jej prasklo v krku, keď bola v pivničných priestoroch, keď narážala sud s pivom. To sa robilo tak, že prázdny cca 4 až 5 kg sa odniesol a plný možno aj 36 - 40 kg si musela sama zodvihnúť, dať na váhu, aby poznačila hodnoty a večer sa znova vážilo, aby sa uzavrela inventúra. Svedkyňa navrhla žalobkyňi, aby zatvorila pohostinstvo a išla k lekárovi, na čo ona namietala, že sa bojí tak urobiť, lebo volala s vedúcou. Svedkyňa prišla do pohostinstva až okolo 15:30 až 16:00 hod., aby spolu urobili aspoň inventúru, keďže do 18:00 hodiny malo byť otvorené. Svedkyňa v pohostinstve nebola zamestnaná, robila tam len príležitostne, ak bolo treba upratať. Po príchode už bol pri žalobkyňi jej priateľ a ten jej pomáhal ukončiť zmenu. Žalobkyňa stála, ruky sa jej triasli, potom aj zracala, mala silné bolesti, hlavu držala a ťahalo jej ju do strany, bola prehnutá dopredu. Priateľ a svedkyňa uzamkli pohostinstvo a oni išli na pohotovosť. Žalobkyňa nikdy nebola chorá na chrbticu. Pani T. namietala, že do roboty žalobkyňa chodila s liekmi, že mala ísť k lekárovi. Žalobkyňa bola pred úrazom chorá, bolelo ju brucho, možno to boli močové cesty, mala aj horúčku, ale presne nevie. Do roboty chodila s liekmi, ale nestážovala sa na chrbát.

23. Dňa 09.07.2020 bola vypočutá ako svedok Z. K. K., ktorá uviedla, že poškodená žalobkyňa je jej pacientkou. Na prvé ošetrenie prišla dňa 19.07.2016, doručila odborné nálezy z pohotovostnej ortopedickej ambulancie z 15.07.2016 a nález z neurologickej pohotovostnej ambulancie zo dňa 16.07.2016. Na základ týchto nálezov ju uznala za PN odo dňa 18.07.2016, spätne jeden deň, na dôvody jej návštev na pohotovosti sa nepýtala. Za dôvod PN preto uviedla chorobu, keďže vychádzala len z odborných nálezov, v ktorých bola zaznamenaná diagnóza G 54.2, čo je definícia cervikobrachiálny syndróm s iritáciou do ľavej hornej končatiny, bližšiu anamnézu neskúmala. Vzhľadom na zhoršujúci zdravotný stav bola Z. U. ortopedičkou, odoslaná na CT dňa 26.07.2016. Z výsledku CT zo dňa 26.07.2016 bolo zrejmé, že sa jedná o herniu platničky krčnej chrbtice, čo bolo potvrdené aj vyšetrením MR zo dňa 27.06.2016. Poškodenie sa týkalo platničky medzi stavcami C 6 a C7, teda v časti krčnej

chrbtice. Pri kontrole zdravotného stavu dňa 22.09.2016 pacientka udávala, že je presvedčená o tom, že jej choroba je následkom úrazu na pracovisku. Na základe tejto indicie pacientku odoslala na neurologické vyšetrenie, aby sa vyjadrili k diagnóze, či môže ísť o pórakový stav. Dňa 28.09.2016 jej doručila odborný nález od Z. C., v ktorom odborný lekár potvrdil pórakový stav. Na základe toho zmenila diagnózu z choroby na pracovný úraz, a to na diagnózu S XX.X, čo je úrazové natrhnutie krčnej medzistavcovej platničky. Jej prioritou je nastaviť liečbu pacientovi tak, aby sa vyliečil a jeho zdravotný stav zlepšil. To bolo aj v tomto prípade, kde nezisťovala do úplných detailov to, čo predchádzalo poškodeniu krčnej chrbtice.

24. Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov rozhodnutím č. 8311-108/2020-PO zo dňa 02.10.2020 podľa § 99 a v súlade s § 83 a § 8 zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu za bolesť.

II.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

25. Žalovaná rozhodnutie odôvodnila tým, že základnou podmienkou vzniku nároku na náhradu za bolesť je, že žiadateľka utrpela pracovný úraz, a teda poškodenie zdravia, ktoré vzniklo pri plnení pracovných úloh, v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi. Ako uvádza ustanovenie § 195 ods. 1 Zákonníka práce, za takéto poškodenie zdravia zodpovedá zamestnávateľ. Avšak zamestnávateľ počas celého priebehu konania tvrdí, že úraz, ktorý žiadateľka utrpela dňa 15. júla 2016 nie je pracovným, a tak, ak žiadateľka s týmto stanoviskom zamestnávateľa nesúhlasila, ide o spor medzi ňou a zamestnávateľom, ktorý však nie je kompetentná riešiť Sociálna poisťovňa, ale podľa § 14 Zákonníka práce spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovnoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy. Vychádzajúc z ust. § 316 ods. 1 Civilného sporového poriadku, spor, či poškodenie zdravia žiadateľky je pracovným úrazom, je v zmysle § 14 Zákonníka práce jednoznačne pracovnoprávnym sporom, rozhodnutie o ňom spadá výlučne do kompetencie všeobecného súdu, ktorý jediný môže po vykonaní dokazovania záväzne určiť, že tvrdenie zamestnávateľa o neuznaní predmetného úrazu za pracovný je nesprávne a úraz zo dňa 15. júla 2016 je pracovným úrazom. Súd však koná len na základe návrhu účastníckych strán tohto sporu, t. j. žiadateľky, resp. zamestnávateľa, a teda tzv. určovacej žaloby. Sociálna poisťovňa nemá ani vecnú legitimitáciu na podanie takej určovacej žaloby. Pobočka viackrát počas konania (aj vo veci nároku na úrazový príplatok) upozornila právneho zástupcu žiadateľky, že v tomto prípade ide o pracovnoprávny spor a žiadateľka má právo domáhať sa určenia, či úraz zo dňa 15. júla 2016 je pracovným prostredníctvom určovacej žaloby, na ktorej podanie Sociálna poisťovňa nie je legitimovaná, t. j. oprávnená. Uvedené vyplýva aj z rozsudku NS SR sp. zn. 10Sžso/20/2016 zo dňa 27. septembra 2017 a sp. zn. 9Sžso/61/2016 zo dňa 28. marca 2018.

26. Pobočka v tomto konaní postupovala v súlade s právnym názorom KS PO vyjadreným v rozsudku zo dňa 29. januára 2019 (vo veci nároku na úrazový príplatok). Vykonal rozsiahle dokazovanie, a to zadovážením listinných dôkazov (kontrola bodového hodnotenia bolesti posudkovou lekárkou pobočky, stanovisko Inšpektorátu práce v Prešove, stanovisko zamestnávateľa, právneho zástupcu žiadateľky a posudzujúcej lekárky) a výsluchom svedkov (posudzujúcej lekárky, pána C., pána U., pána M., pani M. a pani S.). Ide o osoby, ktoré žiadateľka v odvolaní zo dňa 11. januára 2018 (vo veci nároku na úrazový príplatok) žiadala vypočuť v súvislosti s úrazom zo dňa 15. júla 2016. Z vykonaného rozsiahleho dokazovania pobočkou, sa nepodarilo žiadnym hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žiadateľka utrpela dňa 15. júla 2016, nie je pracovný. Nie však každý úraz, ktorý pracovník utrpí v zamestnaní pri plnení pracovných úloh možno považovať za pracovný úraz. Keď zamestnávateľ neuznal úraz zo dňa 15. júla 2016 za pracovný, urobil tak v súlade so Zákonníkom práce. Tento názor zastáva aj NS SR, rozsudok sp. zn. 9Sžso/44/2011 zo dňa 24. novembra 2011. Pre pobočku ako prvostupňový orgán bolo záväzné opakované vyhlásenie zamestnávateľa, ktorý neuznal úraz zo dňa 15. júla 2016 za pracovný.

27. K námietke vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 87/2014-43 zo dňa 10. septembra 2014 uviedla, že v náleze Ústavný súd Slovenskej republiky Sociálnej poisťovni nevyčítal vytvorenie úsudku, avšak, že tento úsudok aj vzhľadom na citlivosť prejednávanej veci bola Sociálna poisťovňa povinná podrobnejšie a konkrétnejšie odôvodniť. Navyše NS SR aj po vydaní predmetného

nálezu vo svojej rozhodovacej činnosti naďalej zotrval na právnom názore prezentovanom vyššie, a sice, že v prípade sporu medzi zamestnávateľom a zamestnancom vo veci charakteru utrpeneho úrazu, resp. miery zavinenia na ňom, je na záväzné rozhodnutie daná právomoc civilného súdu a vyhlásenie zamestnávateľa je pre Sociálnu poisťovňu záväzné, pokiaľ sa neuplatní neplatnosť takéhoto úkonu na súde žalobou.

28. Ústredie v odvolacom konaní podrobne preskúmalo všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žiadateľky vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnilo so skutkovými a právnymi závermi pobočky. Rozhodnutie zo dňa 2. októbra 2020 vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, nakoľko pobočka v rámci prvostupňového konania v súlade s rozsudkom zo dňa 29. januára 2019 vykonala rozsiahle dokazovanie a tieto dôkazy pobočka vyhodnotila jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, avšak ani takýmto doplnením dokazovania sa nepodarilo zistiť skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť opakované vyhlásenie zamestnávateľa, že úraz zo dňa 15. júla 2016 nie je pracovným úrazom, ktorý by žiadateľka utrpela pri plnení pracovných povinností. Vypočutí svedkovia (príbuzní žiadateľky, resp. zákazníci, či zamestnanci zamestnávateľa, ktorí si na predmetný úraz nepamätajú úplne presne) neuviedli skutkové okolnosti, ktoré by mohli bez pochybností založiť tvrdenie, že žiadateľka utrpela u zamestnávateľa dňa 15. júla 2016 pracovný úraz, a to aj s poukazom na už zmienený rozsudok NS SR sp. zn. 9Sžso/44/2011 zo dňa 24. novembra 2011. Navyše sporný je aj dej vzniku svedkami opísaného úrazu (či k nemu došlo ťahaním sudu, jeho zdvíhaním alebo prekladaním). V opise pracovných činností zamestnancov je pritom v bode 8 zakázané zamestnancom sudy dvíhať a nosiť. Vzhľadom na citovanú jednotnú judikatúru NS SR v tejto veci má žalovaná za to, že na uznanie úrazu za pracovný je oprávnený jedine zamestnávateľ. Pracovný charakter úrazu preto nemožno preukázať ani tvrdením posudzujúcej lekárky, resp. iných lekárov. Navyše posudzujúca lekárka vo svedeckej výpovedi (dňa 9. júla 2020) uviedla, že na neurologické vyšetrenie žiadateľku „odoslala“ na základe toho, že žiadateľka bola „presvedčená o tom, že jej choroba je následkom úrazu na pracovisku“, pričom neurochirurg mal potvrdiť pourazový stav, a na základe týchto skutočností následne zmenila dôvod DPN z choroby na pracovný úraz, avšak ako dodala „nezisťovala do úplných detailov to, čo predchádzalo poškodeniu krčnej chrbtice“. Súvislosť poškodenia zdravia s plnením pracovných povinností sa nepodarilo preukázať ani Inšpektorátu práce v Prešove (list zo dňa 24. septembra 2019), pričom ako uviedol v zázname zo dňa 15. novembra 2016, nezistil nedostatky ani na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

29. Vo veci určenia, či k úrazu žiadateľky dňa 15. júla 2016 došlo následkom pracovného úrazu, sa naďalej pridrižiava ustálenej rozhodovacej praxe, ustálenej súdnej judikatúry krajských súdov ako aj rozhodovacej činnosti NS SR a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Tento postup posúdenia, či predmetný úraz možno považovať za pracovný, KS PO v rozsudku zo dňa 29. januára 2019 vydanom vo veci nároku na úrazový príplatok, ústrediu ani nevyčítal. Vyčítal mu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zo dňa 15. februára 2018, resp. nevysporiadanie sa so všetkými námietkami žiadateľky a navrhovaným dokazovaním, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci, čo bolo pobočkou v novom konaní odstránené zadovážením listinných dôkazov ako aj výsluchom svedkov a následne dostatočným odôvodnením rozhodnutia vydaného vo veci nároku na úrazový príplatok.

III.

Zhrnutie argumentov žalobkyne

30. Vo včas podanej žalobe žalobkyňa namietala, že žalovaná na základe vykonaného dokazovania dospela k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdila, napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nakoľko nemá oporu v administratívnom spise a že je nedostatočne odôvodnené.

31. Sociálna poisťovňa vo veci vykonala rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospela k záveru, že nie je možné jednoznačne zistiť skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť opakované vyhlásenie zamestnávateľa, že úraz zo dňa 15.07.2016 nie je pracovným úrazom. S uvedeným záverom žalovanej v celom rozsahu nesúhlasí, nakoľko predložila do konania viaceré dôkazy, ktoré preukazovali existenciu pracovného úrazu, boli to predovšetkým listinné dôkazy a svedecké výpovede, ktoré boli zabezpečené v konaní. Boli to: Lekársky posudok, Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavené Z.. K. (z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa bola uznaná dočasne za práce neschopnú z dôvodu pracovného úrazu s diagnózou S XX.X/X, M XXX), K. Z.. K., ktorá vystavila žalobkyňi dočasnú práce neschopnosť (v stanovisku ošetrojúca lekárka odôvodnila zmenu pôvodnej diagnózy z O na K a zároveň potvrdila vznik

pracovného úrazu žalobkyne), Lekársky nález Z.. A. C. (lekársky nález potvrdil poúrazový stav žalobkyne - pracovný úraz, na základe tohto nálezu upravila Z.. K. pôvodné potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne), Stanovisko posudkového lekára žalovanej č. listu 191184-1/2019-PO zo dňa 06.06.2019 (v uvedenom posudkoví lekár žalovanej potvrdil správnosť vystavenej dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne, pričom ako dôvod určil pracovný úraz), SMS správa adresovaná žalobkyňou vedúcej zamestnávateľa N. T. (preukazuje nahlásenie pracovného úrazu zamestnávateľovi), Výsluch Z.. K. (Z.. K. potvrdila svoje predchádzajúce písomné stanovisko), Výsluch S. C. (v rámci výsluchu uviedol: „...raz mu mohla práve žiadateľka (žalobkyňa) povedať, že sa zranila v pivnici“), Výsluch K. U. (v rámci výsluchu uviedol: „...dňa 15.07.2016 (pozn. deň vzniku pracovného úrazu) sedel ako stály zákazník za pultom na lavici, odkiaľ mal výhľad na vstup do pivnice, kde sa narážajú sudy. ...Keď vyšla z pivnice povedala, že ju seklo v chrbtici, mala slzy v očiach.“), Výsluch pána M. (pracoval za žalobkyňu po tom ako v dôsledku pracovného úrazu nemohla ďalej vykonávať svoju prácu), Výsluch pani M. - svokra žalobkyne (viezla žalobkyňu na ošetrovanie do nemocnice), Výsluch A. S. - kolegyne žalobkyne (žalobkyňa jej volala po pracovnom úraze, aby ju prišla zastúpiť do práce, zároveň pani S. potvrdila po príchode do práce zlý zdravotný stav žalobkyne ako aj to, že za žalobkyňu vykonával prácu jej manžel). Naproti tomu zamestnávateľ žalobkyne do konania neuviedol žiaden relevantný dôkaz, ktorý by ho zbavoval zodpovednosti za pracovný úraz žalobkyne, resp. ktorý by preukazoval, že úraz, ktorý sa stal žalobkyňi nie je pracovný. Zamestnávateľ žalobkyne len odmietol formálne bez akéhokoľvek dôkazu, že by mal byť zodpovedný za pracovný úraz. Žalobkyňa preukázala dostatočným spôsobom na základe vykonaných dôkazov, že úraz, ktorý sa stal žalobkyňi dňa 15.07.2016 je úrazom pracovným. Žalovaná však na základe uvedených dôkazov dospela až k absurdnému záveru, že úraz žalobkyne nie je možné považovať za pracovný, pričom k tomuto záveru žalovaná dospela len na základe vyjadrenia zamestnávateľa žalobkyne.

32. Žalovaná aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu dospela k záveru, že úraz žalobkyne nie je pracovným. Uvedené je však v rozpore so zisteniami žalovanej. Samotné závery napadnutého rozhodnutia sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila svoj záver, že úraz žalobkyne nie je pracovným úrazom, ale len formálne uviedla, že nemá právomoc určiť, či je úraz pracovný alebo nie je, čo je však v rozpore s právnym názorom správneho súdu. Bolo povinnosťou žalovanej, aby sa v rámci dávkového konania vysporiadala so všetkými spornými skutočnosťami a svoje závery následne dostatočne odôvodnila. Uvedené však žalovaná nevykonala, čo je v rozpore s ust. § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Sa/31/2018 zo dňa 29.01.2019 v rámci ktorého sa správny súd vyjadril k právomoci žalovanej rozhodnúť v rámci predbežnej otázky o tom, či je úraz pracovný alebo nie. Žalovaná má povinnosť vysporiadať sa v konaní o priznaní úrazovej dávky s otázkou, či je úraz pracovný alebo nie.

33. Žalobkyňa navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo dňa 02.10.2020 a vec vrátiť Sociálnej poisťovni, pobočka Prešov na ďalšie konanie.

IV.

Vyjadrenie žalovanej

34. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla skutočnosti totožné ako v napadnutom rozhodnutí, ktoré už sú uvedené v tomto rozsudku v časti II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia, preto ich súd nebude opakovať z dôvodu hospodárnosti.

35. Navyše ešte uviedla, že Sociálna poisťovňa má právomoc rozhodovať o úrazových dávkach iba ak poškodenie zdravia bolo spôsobené pracovným úrazom alebo chorobou z povolania. V predmetnej veci je práve sporná otázka charakteru úrazu žalobkyne zo dňa 15. júla 2016. V danej veci zaujal zamestnávateľ žalobkyne jednoznačné stanovisko a síce, že tento úraz zo dňa 15. júla 2016 nie je pracovným úrazom. Na uvedené stanovisko je oprávnený v zmysle Zákonníka práce, úrazové poistenie je poistením zamestnávateľa, ktoré vyplýva z pracovnoprávneho vzťahu.

36. Žalovaná má zato, že dostatočne zistila skutkový stav veci, vychádzala z vierohodných podložených dôkazov. Naopak právny zástupca nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by vyvrátil tvrdenia žalovanej. Všetky námietky uvedené v žalobe mali byť premietnuté do obsahu žaloby o určenie udalosti zo dňa 15. júla 2016 za pracovný úraz.

37. Žalovaná navrhla zamietnuť žalobu ako nedôvodnú.

V.

Posúdenie skutkových tvrdení a právnych argumentov

38. Krajský súd v Prešove ako správny súd vecne a miestne príslušný (§ 10 v spojení s § 13 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Správny súd rozhodol na pojednávaní dňa 13.01.2022.

39. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

40. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

41. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

42. Správna žaloba v sociálnych veciach je upravená v tretej časti tretej hlave Správneho súdneho poriadku.

43. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

44. Podľa § 199 ods. 3 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

45. Predmetom preskúmania je rozhodnutie sociálnej poisťovne, ktorým rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu za bolesť v dôsledku úrazu zo dňa 15.júla 2016.

46. Žalobkyňa podala žiadosť o začatie konania o priznanie úrazovej dávky (náhrada za bolesť). Žiadosť bola sociálnej poisťovni doručená dňa 24.06.2019. Uviedla, že dňa 15.07.2016 v ranných hodinách počas pracovnej doby pri vykonávaní pracovnej činnosti utrpela pracovný úraz, a to tak, že počas manipulácie s pivným sudom pocítila prasknutie v oblasti krčnej chrbtice. Následkom danej manipulácie s pivným sudom utrpela poškodenie zdravia K. (úrazové natrhnutie krčnej medzistavcovej platničky) a Z (poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou), na následky ktorého sa lieči dodnes. Za škodu vzniknutú zamestnancovi pri plnení pracovných úloh, pri ktorých bolo poškodené jej zdravie, zodpovedá podľa § 195 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ, u ktorého bola v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere. Zamestnávateľ žalobkyne (bývalý) je (bol v čase vzniku pracovného úrazu) osobou povinne úrazovo poistenou podľa § 16 zákona o sociálnom poistení.

47. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 8Sa/31/2018-82 zo dňa 29.01.2019 zrušil rozhodnutie žalovanej Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 15.02.2018 číslo 30967-2/2018-BA v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo dňa 12.12.2017 číslo 16324-22/2017-PO a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

48. Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov rozhodnutím zo dňa 12.12.2017 číslo 16324-22/2017-PO nepriznala žalobkyňi nárok na úrazový príplatok za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti odo dňa 18.júla 2016 do 16.júla 2017.

49. Krajský súd v Prešove v odôvodnení rozsudku č.k. 8Sa/31/2018-82 zo dňa 29.01.2019 konštatoval, s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 87/2014-43 zo dňa 10.09.2014, že príslušná pobočka sociálnej poisťovne bola povinná vysporiadať sa so skutočnosťou, či došlo k

pracovnému úrazu v konaní v rámci rozhodovania o predbežnej otázke, pričom tejto povinnosti sa nemohla zbaviť odkázaním žalobcu na podanie určovacej žaloby. Po zrušení rozhodnutia žalovanej uložil povinnosť vysporiadať sa s návrhmi žalobkyne na vykonanie dokazovania (výsluch ošetrojúcej lekárky žalobkyne MUDr. K. K., ako aj svedkov udalostí), vysporiadať sa dôsledne s vyjadrením žalobkyne o priebehu tvrdeného pracovného úrazu zo dňa 15.07.2016, s prihliadnutím na lekárske správy, ktoré mala žalovaná k dispozícii, najmä lekárske správy, ktoré žalobkyňa predložila, v ktorých sa lekári vyjadrujú v prospech záveru, že u žalobkyne sa jednalo o pracovný úraz.

50. Na základe právneho názoru a pokynu správneho súdu žalovaná aj v predmetnej veci vykonala rozsiahle dokazovanie.

51. Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov v rozhodnutí zo dňa 02.10.2020, v ktorom rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu za bolesť, uviedla, že Inšpektorát práce Prešov potvrdil v stanovisku zo dňa 12.12.2017 a stanovisku zo dňa 24.09.2019, že inšpekciou práce sa nepodarilo preukázať súvislosť medzi zdravotným stavom účastníčky konania a plnením pracovných povinností. Zamestnávateľ, ktorý bol oboznámený s dôkazmi, ktoré vykonala a zabezpečila sociálna poisťovňa, opakovane odmieta zodpovednosť za vznik pracovného úrazu, odmieta skutočnosť, že došlo na pracovisku k akémukoľvek poškodeniu na zdraví poškodenej, záznam o registrovanom pracovnom úraze s poškodenou nespísal, poisťovňu udalosť sociálnej poisťovni z úrazového poistenia neoznámil. V takomto prípade, keďže ide o pracovnoprávny vzťah založený medzi zamestnávateľom a zamestnankyňou, mala poškodená v prípade sporu so zamestnávateľom, ktorý sa nepodarilo vyriešiť mimosúdne, podať určovaciu žalobu, aby súd, ktorý je jedinou inštitúciou kompetentnou a nezávislou na posúdenie spornej veci rozhodol, či dňa 15. júla 2016 utrpela pracovný úraz. Účastníčka konania uviedla, že určovaciu žalobu proti zamestnávateľovi nepodá, na tomto postojí zotrvala.

52. Sociálna poisťovňa vykonala dôkazy, ktoré navrhla účastníčka konania, nie je však oprávnená určiť a rozhodnúť za zamestnávateľa, či úraz na pracovisku je úrazom pracovným a v akej miere zamestnávateľ za pracovný úraz zodpovedá, a to aj napriek tomu, že z vykonaného dokazovania a najmä výsluchu svedka K. je možné predpokladať, že dňa 15. júla 2016 účastníčka konania mohla úraz utpieť, keď potom čo vyšla z pivnice pohostinstva, sa sťažovala na bolesti chrbtice. Jedná sa však o nepriamy dôkaz, keďže v čase úrazu bola v pivnici sama, bez priamych svedkov. Ostatní svedkovia, ktorých navrhla účastníčka konania, a ktorí boli k veci vypočutí, neboli v priestoroch pivnice v čase, keď účastníčka konania vykonávala narazenie pivného suda, okolnosti úrazu nepoznali. Z dokazovania vyplýva, že účastníčka konania oznámila zamestnávateľovi o 18:39 hod. telefonicky SMS správou na číslo +XXXXXXXXXXXX v kontaktoch uložené ako: N. (dátum odoslanej správy nepreukázaný), že : Pani vedúca, ráno ma seklo v krku, teraz som prišla z pohotovosti, doktor mi zakázal pracovať, nemôžem sa hýbať. V utorok musím ísť na kontrolu, takže nemôžem ísť do práce. Z textu správy je zrejmé, že účastníčka konania oznámila nenastúpenie do práce pre zdravotné dôvody, nie skutočnosť, že na pracovisku utrpela úraz. Záznam o registrovanom pracovnom úraze, ktorý je základným materiálnym dôkazom podľa § 231 ods. 1 písm. i/ zákona, že poškodený zamestnanec spĺňa podmienky na posúdenie nároku na dávky úrazového poistenia zamestnávateľa, v čase úrazu a ani doposiaľ, nebol medzi účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu spísaný a predložený sociálnej poisťovni. Rovnako zamestnávateľ nepredložil podľa § 231 ods. 1 písm. h/ zákona oznámenie o vzniku poisťovnej udalosti z úrazového poistenia.

53. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí uviedla, že vypočutí svedkovia (príbuzní žiadateľky, resp. zákazníci, či zamestnanci zamestnávateľa, ktorí si na predmetný úraz nepamätajú úplne presne) neuviedli skutkové okolnosti, ktoré by mohli bez pochybností založiť tvrdenie, že žiadateľka utrpela u zamestnávateľa dňa 15. júla 2016 pracovný úraz. Navyše sporný je aj dej vzniku svedkami opisovaného úrazu (či k nemu došlo ťahaním suda, jeho zdvíhaním alebo prekladaním). V opise pracovných činností zamestnancov je pritom v bode 8 zakázané zamestnancom sudy dvíhať a nosiť. Pracovný charakter úrazu preto nemožno preukázať ani tvrdením posudzujúcej lekárky, resp. iných lekárov. Navyše posudzujúca lekárka vo svedeckej výpovedi (dňa 9. júla 2020) uviedla, že na neurologické vyšetrenie žiadateľku „odoslala“ na základe toho, že žiadateľka bola „presvedčená o tom, že jej choroba je následkom úrazu na pracovisku“, pričom neurochirurg mal potvrdiť pourazový stav, a na základe týchto skutočností následne zmenila dôvod DPN z choroby na pracovný úraz, avšak ako dodala „nezisťovala do úplných detailov to, čo predchádzalo poškodeniu krčnej chrbtice“. Súvislosť poškodenia zdravia s plnením pracovných povinností sa nepodarilo preukázať ani Inšpektorátu práce v Prešove (list zo dňa

24. septembra 2019), pričom ako uviedol v zázname zo dňa 15. novembra 2016, nezistil nedostatky ani na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

54. Podľa § 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“)

(1) Pracovný úraz podľa tohto zákona je poškodenie zdravia alebo smrť fyzickej osoby spôsobené nezávisle od jej vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré

- a) zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 utrpel pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh a pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi,
- b) fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2 utrpela pri činnostiach uvedených v tomto ustanovení alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

(4) Plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh podľa odsekov 1 a 2 je

- a) výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru alebo služobných povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru alebo služobného pomeru,
- b) iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a
- c) činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty alebo služobnej cesty.

(5) V priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh zamestnanca podľa odsekov 1 a 2 je

- a) úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení; tieto úkony nie sú cesta do zamestnania a späť, okrem cesty súvisiacej s vykonávaním služobnej pohotovosti podľa osobitného predpisu, stravovanie, ošetrovanie alebo vyšetrenie v zdravotníckom zariadení ani cesta na ne a späť, s výnimkou uvedenou v písmene b),
- b) vyšetrenie zamestnanca v zdravotníckom zariadení vykonané na príkaz zamestnávateľa alebo ošetrovanie v zdravotníckom zariadení pri prvej pomoci a cesta na ne a späť,
- c) účasť zamestnanca na vzdelávaní, prehľbovaní kvalifikácie alebo na jej zvyšovaní, na ktorých sa zamestnanec zúčastnil na príkaz zamestnávateľa, vrátane školenia alebo vzdelávania organizovaného odborovou organizáciou alebo vyšším odborovým orgánom pre zamestnancov a pre funkcionárov výboru odborovej organizácie, ak sa na nich zúčastňujú so súhlasom alebo s vedomím zamestnávateľa,
- d) povinná účasť zamestnanca na rekondičnom pobyte alebo v priamej súvislosti s ňou.

55. Podľa § 16 zákona o sociálnom poistení povinne úrazovo poistený je zamestnávateľ, ktorý zamestnáva aspoň jednu fyzickú osobu vykonávajúcu zárobkovú činnosť v pracovnoprávnom vzťahu, v štátnozamestnaneckom pomere, v členskom pomere, ktorého súčasťou je aj pracovný vzťah k družstvu, v služobnom pomere okrem fyzickej osoby, ktorá je sudca alebo prokurátor alebo ktorý zamestnáva aspoň jednu fyzickú osobu vykonávajúcu zárobkovú činnosť, ktorou je výkon verejnej funkcie podľa osobitných predpisov. Povinne úrazovo poistený je aj ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody, ktoré plnia povinnosti zamestnávateľa podľa osobitného predpisu pre fyzickú osobu vo výkone väzby a pre fyzickú osobu vo výkone trestu odňatia slobody, ak sú zaradené do práce. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky je povinne úrazovo poistené aj pre fyzickú osobu, ktorá je neozbrojeným príslušníkom finančnej správy.

56. Podľa § 17 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nárok na úrazové dávky z úrazového poistenia zamestnávateľa má zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

57. Podľa § 83 zákona o sociálnom poistení poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

58. Podľa § 99 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.

59. Osobitným predpisom podľa predchádzajúceho odseku je zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia,

o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

60. Podľa § 195 zákona o sociálnom poistení

(1) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

(2) Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

(3) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

61. Podľa § 196 zákona o sociálnom poistení

(1) Dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

(7) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Podľa § 198 zákona o sociálnom poistení

(1) Ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná; inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

(2) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok, správny delikt, alebo o osobnom stave fyzickej osoby, ak patrí o ňom rozhodovať súdu.

62. Podľa § 209 zákona o sociálnom poistení

(1) Rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

(2) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v celom rozsahu.

(4) V odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

63. Podľa § 316 ods. 1 Civilného sporového poriadku individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávnych a iných obdobných pracovných vzťahov.

64. V prejednávanej veci nebolo spornou skutočnosťou, že žalobkyňa bola zamestnankyňou zamestnávateľa, vo vzťahu k úrazovému poisteniu ktorého si uplatňovala bolestné ako dávku úrazového poistenia. Medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a jej zamestnávateľom však bola sporná otázka, a to či žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016 pracovný úraz, teda také poškodenie zdravia, ktoré by utrpela pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh.

65. Žalobkyňa tvrdila, že dňa 15.07.2016 utrpela pracovný úraz počas pracovnej doby pri vykonávaní pracovnej činnosti, ku ktorému došlo počas manipulácie s pивnými sudmi, pocítila prasknutie v oblasti krčnej chrbtice. Zamestnávateľ skutočnosť, aby žalobkyňa utrpela pracovný úraz počas celého administratívneho konania popieral.

66. Vzhľadom k tomu, že medzi žalobkyňou ako zamestnancom a jej zamestnávateľom bola sporná skutočnosť, či žalobkyňa utrpela pracovný úraz, keďže zamestnávateľ túto skutočnosť popieral, v administratívnom konaní a v správnom súdnom konaní je podstatná právna otázka, či je oprávnená sociálna poisťovňa si o tejto otázke ako predbežnej urobiť úsudok sama v rámci administratívneho konania.

67. Žalovaná s poukazom na to, že zamestnávateľ úraz žalobkyne zo dňa 15.07.2016 neuznal za pracovný, žalobkyňu nepovažovala za poškodenú v zmysle § 83 zákona o sociálnom poistení a s poukazom na § 99 zákona o sociálnom poistení jej nepriznala nárok na náhradu za bolesť. Argumentovala rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu, v zmysle ktorej uznanie úrazu za pracovný je oprávnený jedine zamestnávateľ a že vyhlásenie zamestnávateľa o vzniku pracovného úrazu je pre žalovanú pri posudzovaní nároku na dávku úrazového poistenia záväzná. Sociálna poisťovňa počas administratívneho konania vyzvala žalobkyňu na podanie určovacej žaloby proti zamestnávateľovi. Žalobkyňa žalobu odmietla podať a poukazyvala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Sa/31/2018-82 zo dňa 29.01.2019 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 87/2014-43 zo dňa 10.09.2014.

68. Náhrada za bolesť je úrazovou dávkou, ktorá sa poskytuje za podmienok ustanovených zákonom o sociálnom poistení z úrazového poistenia. Úrazové poistenie je povinné poistenie zamestnávateľa, ktoré ho chráni pred rizikom ekonomickej záťaže pre prípad jeho zodpovednosti za poškodenie zdravia alebo úmrtia v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania jeho zamestnancov, ktorá mu vyplýva zo Zákonníka práce. Úrazové poistenie je viazané na zamestnávateľa (na rozdiel od nemocenského a dôchodkového poistenia), ktorý je v pozícii poistenca a platí si úrazové poistenie, ktoré mu povinne vzniká dňom, v ktorom začal zamestnávať aspoň jednu fyzickú osobu. Úrazové poistenie má v tomto zmysle charakter poistného systému kompenzačného charakteru, nie odškodnenia spočívajúceho v náhrade škody. Zamestnávateľ má v zmysle Zákonníka práce objektívnu zodpovednosť za pracovné úrazy a choroby z povolania. Na druhej strane, podľa § 17 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pracovný úraz registruje a eviduje len zamestnávateľ, čím v tejto fáze predbežne určuje, či poškodenie zdravia je pracovný úraz. Pre prípad nesúhlasu zamestnanca s klasifikáciou jeho úrazu zamestnávateľom, sa môže zamestnanec obrátiť na súd. Avšak aj v prípade, že poškodenie zdravia by bolo súdom definované ako pracovný úraz, má zamestnávateľ (za určitých podmienok) možnosť zbaviť sa zodpovednosti za pracovný úraz úplne alebo čiastočne.

69. Preto ak zamestnávateľ uznal úraz svojho zamestnanca za pracovný a žalovaná v rámci vlastnej správnej úvahy sa tak domnieva rovnako, vydá rozhodnutie o nároku na príslušnú úrazovú dávku. V danej veci však už od počiatku (po vzniku poškodenia zdravia žalobkyne) tu existuje spor ohľadom charakteru poškodenia na zdraví a to ešte pred rozhodnutím správneho orgánu, keď zamestnávateľ ako nositeľ úrazového poistenia úraz za pracovný nepovažuje, ktoré stanovisko odporuje záujmu žalobkyne ako žiadateľky o úrazovú dávku.

70. Správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžsk/99/2019 zo dňa 24.03.2021:

„Kasačný súd zotrváva na závere vyplývajúcom z jeho súdnej praxe (napr. 9Sžso/1/2016), že stanovisko zamestnávateľa ohľadom záveru o povahe pracovného úrazu, je pre žalovanú rozhodujúce a záväzné bez ohľadu na to, aký vlastný úsudok si o tejto predbežnej otázke sama vytvorila.

71. Za týchto okolností je otázka povahy úrazu žalobkyne otázkou síce stále predbežnou, avšak spornou, pričom žalovaná predmetnú otázku nie je oprávnená rozhodnúť s konečnou platnosťou v dávkovom konaní, nakoľko dôsledky takéhoto jej úsudku by mohli mať zároveň dosah aj na pracovnoprávny vzťah, ktorý existuje medzi zamestnávateľom a zamestnancom (napríklad na možnosť ne/krátenia dovolenky za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti). Je potrebné si taktiež uvedomiť, že zamestnávateľ nie je účastníkom konania o úrazovej dávke zamestnanca a pokiaľ by v rámci konania o úrazovej dávke žalovaná (a nie všeobecný súd) v rámci vyhodnotenia predbežnej otázky konštatovala charakter úrazu opačne (v rozpore) so stanoviskom zamestnávateľa, zasiahla by do práv zamestnávateľa neakceptovateľným spôsobom, keďže otázka charakteru úrazu nebola posúdená v konaní, v ktorom mali zamestnanec a zamestnávateľ rovné postavenie účastníkov konania.

72. Aj podľa názoru kasačného súdu, žalovaná správne skonštatovala, že medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a jej zamestnávateľom existuje spor, ktorý je výlučne sporom z pracovnoprávneho vzťahu žalobkyne a jej zamestnávateľa (neplynie z poistného vzťahu, resp. z poistenia). Taktiež správne skonštatovala, že jej ako správne orgánu neprináleží, aby si urobila konkrétny úsudok ohľadom takej predbežnej otázky, ktorá je výlučne sporom prameniaticim z pracovnoprávneho vzťahu.

73. Vo všeobecnosti je právom žalovanej, aby si o predbežnej právnej otázke urobila úsudok sama (§ 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení). Nie je to však jej povinnosť za každých okolností.

74. Len všeobecný súd prejednávajúci pracovnoprávne spory je oprávnený záväzným spôsobom určiť, či poškodenie zdravia, ktoré zamestnanec utrpel je zároveň pracovným úrazom, ak je táto otázka medzi zamestnancom a zamestnávateľom sporná. Len v takomto konaní sú zamestnanec a zamestnávateľ obaja účastníkmi konania, majú ako účastníci konania objektívne rovné postavenie a môžu rovnocenne predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (princíp rovnosti zbraní), ktoré vyhodnotí nestranný a nezávislý súd. Záver, ku ktorému súd dospeje, je spojený so všetkými právnymi následkami v pracovnoprávnej rovine ako aj v rovine úrazových dávok. Právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu o otázke povahy úrazu je potom záväzná nielen pre účastníkov pracovnoprávneho sporu, ale aj pre žalovanú.

75. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaná nie je subjektom oprávneným (v rámci posúdenia predbežnej otázky v konaní o úrazovej dávke) záväzne a s konečnou platnosťou rozhodnúť, či v súlade so zákonom je tvrdenie zamestnanca alebo zamestnávateľa, resp. v akom rozsahu je daná zodpovednosť zamestnávateľa a v akom zamestnanca (resp. určiť povahu úrazu). Žalovaná je pritom povinná prihliadnuť na to, že úrazovú dávku môže oprávnenému subjektu (zamestnancovi) priznať len v prípade, ak je daná zodpovednosť povinne úrazovo poisteného zamestnávateľa.

76. Stanovisko zamestnávateľa je pre žalovanú v konaní o úrazovej dávke zamestnanca určujúce v tom smere, že pokiaľ zamestnávateľ úraz žiadateľa o dávku nekvalifikuje ako pracovný, žalovaná musí túto otázku považovať za spornú.

77. Stanovisko zamestnávateľa k povahe (charakteru) úrazu, ktorý utrpel jeho zamestnanec je možné zmeniť iba vyvolaním pracovnoprávneho sporu s výsledkom, že súd určí právnu skutočnosť - poškodenie zdravia zamestnanca (konkrétne špecifikovaný úrazový dej) za pracovný úraz. Len autoritatívnym rozhodnutím súdu, príslušného na konanie v pracovnoprávných veciach, dôjde k zmene právneho stavu medzi zamestnancom a zamestnávateľom spočívajúcej vo vzniku povinnosti zamestnávateľa (napriek jeho predchádzajúcemu stanovisku o neregistrovaní úrazu ako pracovného) dodatočne registrovať úraz ako pracovný.

78. Pokiaľ v čase rozhodovania o úrazových dávkach existuje spor (konflikt) pracovnoprávneho charakteru, pričom konanie o spornej otázke nebolo vôbec iniciované, či vyriešené s konečnou platnosťou príslušným súdom, je potrebné zároveň skonštatovať, že následkom takéhoto (ne)konania poškodeného subjektu, potom žiadateľ (v danom prípade žalobkyňa) v konaní o úrazových dávkach nepreukázal skutočnosť rozhodujúcu na nárok na dávku a na nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou (§ 184 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení). Kasačnému súdu nie je z obsahu spisu (vyjadrení žalobkyne) zrejmé, z akých dôvodov kvalifikovane právne zastúpená žalobkyňa ani len z opatrnosti nepodala žalobu na súd príslušný v pracovnoprávných veciach, keď už v priebehu administratívneho konania správny orgán v súlade so zásadou dobrej správy žalovanú náležite informoval ako hodnotí problematiku predbežného posúdenia otázky povahy jej úrazu.

79. Žalovaná postupovala správne, pokiaľ v rámci svojho predbežného uváženia vyhodnotila, že o určení charakteru úrazu žiadateľky o dávku jej neprináleží rozhodovať ako o otázke predbežnej, nakoľko ide o spor vyplývajúci z pracovnoprávneho vzťahu a preto je potrebné, aby otázku, či predmetný úraz je pracovný (ako na rozdiel od zamestnávateľa tvrdí sťažovateľka), posúdil všeobecný súd príslušný na konanie v pracovnoprávných veciach.

80. Uvedené vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 65/2006, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2007 uviedol, že prejednanie a rozhodovanie veci, ktorej predmetom je určenie, že určitý úraz je pracovným úrazom, resp. ktorej predmetom je určenie rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa za škodu ním vzniknutú, patrí aj po 31. decembri 2003 v zmysle § 7 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 14 Zákonníka práce do právomoci súdu. Najvyšší súd ako dovolací ďalej dôvodil, že „aj po prijatí zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, účinného od 01.01.2004, sa v Zákonníku práce naďalej nachádza právna úprava zodpovednosti za škodu (§ 196 Zákonníka

práce) a podmienok, kedy sa zamestnávateľ nemôže zodpovednosti zbaviť (§ 197 Zákonník práce), včítane vymedzenia pojmu pracovného úrazu (§ 195 ods. 2 a 3 Zákonníka práce). Spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ktorý rieši základ nároku poškodeného zamestnanca na jednotlivé plnenia, vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze (chorobe z povolania), treba preto považovať naďalej za spor vyplývajúci z pracovnoprávneho vzťahu“.

81. V odôvodnení uvedeného rozsudku (2 Cdo 65/2006) Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež konštatoval, že i keď si Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní v dávkových veciach v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení môže sama urobiť úsudok o niektorej predbežnej otázke (teda aj pokiaľ ide o určenie rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú pracovným úrazom), nie je oprávnená samostatným rozhodnutím odstrániť spornosť týkajúcu sa rozsahu zodpovednosti zamestnávateľa za škodu ním spôsobenú. Rozhodnúť o tejto spornej otázke môže len súd v občianskom súdom konaní; jeho rozhodnutím je potom sociálna poisťovňa viazaná (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/159/2011 zo dňa 28.10.2013).

82. S úsudkom žalovanej, že ako správny orgán nie je oprávnená sama posúdiť otázku, ktorá má pre jej rozhodovanie predbežný charakter, za situácie, keď medzi zamestnancom a zamestnávateľom existuje od počiatku spor ohľadom samotnej povahy poškodenia zdravia zamestnanca, sa aj kasačný súd preto v plnom rozsahu stotožňuje. Žalovaná správne poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo/131/2010, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že vzťah zodpovednosti zamestnávateľa za úrazy a choroby z povolania je vzťahom pracovnoprávnym v zmysle Zákonníka práce, z čoho logicky správne vyvodila aj to, že nie je vecne príslušná rozhodovať o tom, čo je a čo nie je pracovný úraz, keďže toto oprávnenie patrí výlučne súdu.“

83. Sociálna poisťovňa si môže o otázke, o ktorej patrí rozhodovať inému príslušnému orgánu, urobiť úsudok sama podľa § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Rozhodovanie o tom, či úraz je pracovný, teda spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, patrí do právomoci všeobecného súdu ako pracovnoprávny spor podľa § 316 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Táto skutočnosť tiež nebola sporná, aby všeobecnému súdu prináležalo rozhodovať takýto pracovnoprávny spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Žalobkyňa sa však domáhala toho, aby sociálna poisťovňa v rozhodovaní o úrazových dávkach, v tomto prípade o náhrade za bolesť, urobila si úsudok o tom, že úraz, ktorý utrpela žalobkyňa dňa 15.07.2016 je pracovný.

84. Ak by žalobkyňa iniciovala konanie pred všeobecným súdom o určenie úrazu za pracovný, sociálna poisťovňa by bola takýmto rozhodnutím viazaná (§ 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení). Nie je z obsahu spisu (vyjadrení žalobkyne) zrejmé, z akých dôvodov odmieta podať žalobu na súd príslušný v pracovnoprávných veciach, keď už v priebehu administratívneho konania ju sociálna poisťovňa informovala ako hodnotí problematiku predbežného posúdenia otázky povahy jej úrazu. Žalobkyňa napriek tomu zotrváva na svojom stanovisku a odmieta podať žalobu na všeobecný súd a domáha sa hodnotenia vykonaného dokazovania sociálnou poisťovňou v súlade so svojim presvedčením.

85. V danom prípade sociálna poisťovňa vykonala aj dokazovanie v administratívnom konaní, a to v súlade s pokynom uvedeným v rozsudku odôvodnenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Sa/31/2018-82 zo dňa 29.01.2019. Výsledky vykonaného dokazovania zhodnotila sociálna poisťovňa v odôvodneniach rozhodnutí. V prvostupňovom rozhodnutí sociálna poisťovňa poukázala na to, že z vykonaného dokazovania a najmä výsluchu svedka K. je možné predpokladať, že dňa 15.júla 2016 účastníčka konania mohla úraz utpieť, keď potom čo vyšla z pivnice pohostinstva, sa sťažovala na bolesti chrbtice. Jedná sa však o nepriamy dôkaz, keďže v čase úrazu bola v pivnici sama, bez priamych svedkov. Ostatní svedkovia, ktorých navrhla účastníčka konania, a ktorí boli k veci vypočutí, neboli v priestoroch pivnice v čase, keď účastníčka konania vykonávala narazenie pivného suda, okolnosti úrazu nepoznali. Z dokazovania vyplýva, že účastníčka konania oznámila zamestnávateľovi o 18:39 hod. telefonicky SMS správou na číslo +XXXXXXXXXXXX v kontaktoch uložené ako : N. (dátum odoslanej správy nepreukázaný), že : Pani vedúca, ráno ma seklo v krku, teraz som prišla z pohotovosti, doktor mi zakázal pracovať, nemôžem sa hýbať. V utorok musím ísť na kontrolu, takže nemôžem ísť do práce. Z textu správy je zrejmé, že účastníčka konania oznámila nenastúpenie do práce pre zdravotné dôvody, nie skutočnosť, že na pracovisku utrpela úraz. Záznam o registrovanom pracovnom úraze, ktorý je základným materiálom dôkazom podľa § 231 ods. 1 písm. i/ zákona, že poškodený zamestnanec spĺňa podmienky na posúdenie nároku na dávky úrazového poistenia

zamestnávateľa, v čase úrazu a ani neskôr, nebol medzi účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu spísaný a predložený sociálnej poisťovni. Rovnako zamestnávateľ nepredložil podľa § 231 ods. 1 písm. h/ zákona oznámenie o vzniku poistnej udalosti z úrazového poistenia. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí doplnila, že vypočutí svedkovia (príbuzní žiadateľky, resp. zákazníci, či zamestnanci zamestnávateľa, ktorí si na predmetný úraz nepamätajú úplne presne) neuviedli skutkové okolnosti, ktoré by mohli bez pochybností založiť tvrdenie, že žiadateľka utrpela u zamestnávateľa dňa 15. júla 2016 pracovný úraz. Navyše sporný je aj dej vzniku svedkami opisovaného úrazu (či k nemu došlo ťahaním sudu, jeho zdvíhaním alebo prekladaním). V opise pracovných činností zamestnancov je pritom v bode 8 zakázané zamestnancom sudy dvíhať a nosiť. Pracovný charakter úrazu preto nemožno preukázať ani tvrdením posudzujúcej lekárky, resp. iných lekárov. Navyše posudzujúca lekárka vo svedeckej výpovedi (dňa 9. júla 2020) uviedla, že na neurologické vyšetrenie žiadateľku „odoslala“ na základe toho, že žiadateľka bola „presvedčená o tom, že jej choroba je následkom úrazu na pracovisku“, pričom neurochirurg mal potvrdiť pourazový stav, a na základe týchto skutočností následne zmenila dôvod DPN z choroby na pracovný úraz, avšak ako dodala „nezisťovala do úplných detailov to, čo predchádzalo poškodeniu krčnej chrbtice“. Súvislosť poškodenia zdravia s plnením pracovných povinností sa nepodarilo preukázať ani Inšpektorátu práce v Prešove (list zo dňa 24. septembra 2019), pričom ako uviedol v zázname zo dňa 15. novembra 2016, nezistil nedostatky ani na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Na základe týchto zistených a vyhodnotených skutočností, sociálna poisťovňa dospela k záveru, že z vykonaného rozsiahleho dokazovania pobočkou sa nepodarilo žiadnym hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016, nie je pracovný.

86. Sociálna poisťovňa hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (§ 196 ods. 7 zákona o sociálnom poistení). Pri hodnotení dôkazov ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti), pri ktorej správny orgán určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre rozhodnutie a či o tieto môže oprieť svoje zistenia ohľadne skutku, ďalej hodnota zákonnosti, pri ktorej posudzuje, či dôkazy boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či z tohto hľadiska možno vyčítať aj určité chyby, t.j. či ide o dôkazy zabezpečené v súlade so zákonom alebo o dôkazy nezákonné a napokon hodnota ich pravdivosti. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti dochádza správny orgán k záveru, ktoré skutočnosti na základe dôkazov pre rozhodnutie významných a zákonných možno považovať za pravdivé, a ktoré pravdivé nie sú.

87. Správny orgán v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Účastník konania sa nemôže dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

88. Dôkazy získané v administratívnom konaní boli získané zákonne a boli vykonané v súlade so zákonom. Z odôvodnenia rozhodnutí je zrejmé akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití konkrétnych právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

89. Žalobkyňa v žalobe namietala, že predložila do konania viaceré dôkazy, ktoré preukazovali existenciu pracovného úrazu, ktoré vymenovala v žalobe, naproti tomu zamestnávateľ žalobkyne do konania neuviedol žiaden relevantný dôkaz, ktorý by ho zbavoval zodpovednosti za pracovný úraz žalobkyne, resp. ktorý by preukazoval, že úraz, ktorý sa stal žalobkyňi nie je pracovný. Žalovaná na základe vykonaných dôkazov dospela k absurdnému záveru, že úraz žalobcu nie je možné považovať za pracovný, pričom k tomuto záveru žalovaná dospela len na základe vyjadrenia zamestnávateľa žalobkyne.

90. Žalovaná k záveru, že nie je preukázané, aby úraz žalobkyne bol pracovný, dospela nielen na základe vyhlásenia zamestnávateľa, pričom je pravda, že vyhlásenie zamestnávateľa považovala za rozhodujúce, ale podporila ho aj inými skutočnosťami, a to, že stanoviskami Inšpektorátu práce Prešov, že inšpekciou práce sa nepodarilo preukázať súvislosť medzi zdravotným stavom žalobkyne a plnením pracovných povinností. Výpoveď K. vyhodnotila ako nepriamy dôkaz, žalobkyňa v čase úrazu bola v pivnici sama, bez priamych svedkov. Ostatní vypočutí svedkovia neboli v priestoroch pivnice v čase, keď žalobkyňa vykonávala narazenie pivného suda, okolnosti úrazu nepoznali. Z textu sms správy, ktorú zasielala zamestnávateľovi je zrejmé, že žalobkyňa oznámila nenastúpenie do práce pre zdravotné dôvody, nie skutočnosť, že na pracovisku utrpela úraz. Sporný je aj dej vzniku úrazu (či k nemu došlo

ťahaním sudu, jeho zdvíhaním alebo prekladaním). V opise pracovných činností zamestnancov je v bode 8 zakázané zamestnancom sudy dvíhať a nosiť. Posudzujúca lekárka vo svedeckej výpovedi uviedla, že na neurologické vyšetrenie žalobkyňu odoslala na základe toho, že žalobkyňa bola presvedčená o tom, že jej choroba je následkom úrazu na pracovisku, pričom neurochirurg mal potvrdiť pourazový stav, a na základe týchto skutočností následne zmenila dôvod DPN z choroby na pracovný úraz, avšak nezisťovala do úplných detailov to, čo predchádzalo poškodeniu krčnej chrbtice.

91. Sociálna poisťovňa v rozhodnutí uviedla ako vyhodnotila dôkazy a čo ju viedlo k prijatému záveru. Žalobkyňa sa nemôže domáhať, aby sociálna poisťovňa vyhodnotila dôkazy v súlade s jej predstavou. Práve z dôvodu spornosti charakteru úrazu žalobkyne, aj po vykonanom dokazovaní, odkazovala sociálna poisťovňa žalobkyňu na podanie žaloby pred všeobecným súdom. Žalobkyňa túto možnosť odmietla. Sociálna poisťovňa vykonala dôkazy, tieto vyhodnotila a urobila si úsudok o predbežnej otázke. Keďže zamestnávateľ odmietol úraz žalobkyne uznať za pracovný a po vykonanom dokazovaní zostali sporné skutočnosti, žalobkyňa žalobu nepodala, sociálna poisťovňa na základe vykonaného dokazovania dospela k záveru, že sa nepodarilo hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016 nie je pracovný. Sociálna poisťovňa si o predbežnej otázke urobila úsudok, keďže žalobkyňa žalobu nepodala, v ktorom prípade by sociálna poisťovňa vychádzala z rozhodnutia súdu, ktorým by bola viazaná. Nemožno ju však nútiť, aby bol úsudok taký akého sa domáha žalobkyňa. Pokiaľ s právnym záverom sociálnej poisťovne žalobkyne nesúhlasila, mohla podať žalobu na všeobecný súd o určenie, že úraz, ktorý utrpela, je pracovný.

92. Zamestnávateľ žalobkyne nebol účastníkom konania v konaní o úrazovú dávku žalobkyne. Nebolo jeho povinnosťou predkladať dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. V civilnom sporovom konaní o určenie úrazu za pracovný, by mali zamestnanec a zamestnávateľ rovné postavenie strán sporu a zamestnávateľ by mal tiež povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň minimálne navrhnúť dôkazy, v prípade nesplnenia si dôkaznej povinnosti by následkom jeho pasívneho konania mohol byť neúspech v spore.

93. Žalobkyňa ďalej namietala, že žalovaná dospela k záveru, že úraz žalobkyne nie je pracovným, závery napadnutého rozhodnutia sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že z vykonaného dokazovania, sa nepodarilo hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016, nie je pracovný. Žalovaná nekonštatovala, že úraz žalobkyne nie je pracovný. Túto skutočnosť môže konštatovať iba všeobecný súd v civilnom sporovom konaní. Žalovaná si môže iba o tejto otázke urobiť úsudok, ktorý si aj v priebehu administratívneho konania vytvorila.

94. Závery napadnutého rozhodnutia nie sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Žalobkyňa nekonkretizovala v tejto žalobnej námietke, s akými konkrétnymi vykonanými dôkazmi sú závery žalovanej v rozpore. Správny súd poukazuje na ust. § 182 ods. 1 písm. e/ SSP podľa ktorého z dôvodov žaloby (žalobných bodov) musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné. Keďže v tejto časti žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne námietky, súd poukazuje na svoje odôvodnenie vyššie, kde sa vysporiadal s vykonaným dokazovaním sociálnou poisťovňou a vyhodnotením dokazovania.

95. K ďalšej námietke žalobkyne, že žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila svoj záver, že úraz žalobkyne nie je pracovným úrazom, súd uvádza, že žalovaná odôvodnila, na základe akých skutočností dospela k záveru, že sa nepodarilo hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016, nie je pracovný. Časti odôvodnenia rozhodnutí žalovanej aj sociálnej poisťovne, pobočky, z ktorých tento záver vyplýva, už citoval súd vyššie viackrát v tomto rozsudku. Sociálna poisťovňa sa vysporiadala so spornými skutočnosťami, práve na sporné skutočnosti poukázala v odôvodneniach svojich rozhodnutí a kvôli sporným skutočnostiam konštatovala, že sa nepodarilo hodnoverným spôsobom vyvrátiť tvrdenie zamestnávateľa, že úraz, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 15.07.2016, nie je pracovný. Závery žalovanej sú dostatočne odôvodnené.

96. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 8Sa/31/2018- 82 zo dňa 29.01.2019 uviedol v bode 74., na ktorý poukázala aj žalobkyňa, že sociálna poisťovňa bola povinná v rámci predbežnej otázky sa vysporiadať so skutočnosťou, či došlo k pracovnému úrazu a že tejto povinnosti sa nemohla zbaviť odkázaním žalobkyne na podanie určovacej žaloby. Tento právny záver vychádzal z nálezu Ústavného

súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 87/2014 zo dňa 10.09.2014. Žalovaná sa s otázkou charakteru úrazu žalobkyne vysporiadala, vykonala dokazovanie a pokiaľ žalobkyňa s týmto záverom nesúhlasila, mohla podať žalobu o určenie úrazu za pracovný na všeobecný súd. Správny súd poukazuje na novšie rozhodnutie navyše Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžsk/99/2019 zo dňa 24.03.2021, závery ktorého už uviedol vyššie, s ktorými sa plne stotožňuje, pričom ide o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít - Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

97. K námietkam žalobkyne v replike súd uvádza, že vypočutí svedkovia jednoznačne nepreukázali existenciu pracovného úrazu. Svedkovia neboli priamymi svedkami udalosti. Dozvedeli sa o nej iba sprostredkované. Výpovede svedkov boli sociálnou poisťovňou hodnotené aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi. Úvaha žalovanej pri hodnotení dôkazov zodpovedá pravidlám formálnej logiky a súd pri tomto postupe nezistil žiadne pochybenie.

98. Žalovaná sa svojvoľne nezbavila zodpovednosti tak, aby odkázala žalobkyňu na všeobecný súd, žalovaná vykonala dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotila a urobila si o predbežnej otázke úsudok. V rámci predbežnej otázky sa vysporiadala so skutočnosťou, či došlo k pracovnému úrazu, tak ako žalobkyňa poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 87/2014-43 zo dňa 10.09.2014.

99. Podľa názoru žalobkyne, ak sa zamestnávateľ chce zbaviť svojej zodpovednosti, je jeho povinnosťou obrátiť sa na príslušný civilný súd, v opačnom prípade platí domnienka jeho zodpovednosti za pracovného úrazu. Takéto tvrdenie žalobkyne nemá oporu v žiadnom ustanovení právneho predpisu a je navyše v rozpore s citovanou ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V konaní nebola sporná zodpovednosť zamestnávateľa za pracovný úraz, ale samotná skutočnosť, či úraz je pracovný. V danom prípade, žalobkyňa požiadala o úrazovú dávku, preto bola povinná preukázať skutočnosť rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným sociálnou poisťovňou (§ 184 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

100. Správny súd preskúmal úvahu sociálnej poisťovne vo vzťahu k predbežnej otázke, so záverom ktorej sa stotožnil. Podľa názoru súdu správne orgány oboch stupňov sa vo svojich rozhodnutiach dostatočne zaoberali predbežnou otázkou, či úraz žalobkyne je možné posúdiť ako pracovný a zrozumiteľne a jasne uviedli konkrétne dôvody a vecné argumenty, na základe ktorých s poukazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov ako aj rozhodovaciu prax najvyššieho súdu zastávajú názor, že v danom prípade existencie sporu o povahe úrazu medzi zamestnancom a zamestnávateľom, s poukazom na sporné skutočnosti, ktoré aj v rozhodnutiach uviedli, musí byť táto otázka vyriešená v súdnom konaní. Správne orgány v danom prípade nekonali svojvoľne v rámci vytvárania si úsudku o predbežnej otázke, keď záver, ktorý správne orgány prijali, má náležitú oporu v zistenom skutkovom a právnom stave ako aj rozhodovacej praxi najvyššieho súdu.

101. Správny súd po preskúmaní rozhodnutia žalovanej a konania ktoré mu predchádzalo na základe vyššie uvedených skutočností, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

102. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP. Žalobkyni nepatrí náhrada trov konania, pretože v konaní nebola úspešná a u žalovaného nezistil osobitné dôvody vedúce k priznaniu náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť na Najvyšší správny súd SR a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť: označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie

rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Podľa § 57 SSP

(1) Ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému správnomu súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(2) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 440 SSP

(1) Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).